JEAN-LUC LAGARCE

MUSIC-HALL

Przekład: Joanna Warsza, Edward Wojtaszek

REŻYSERIA – **EDWARD WOJTASZEK**

TEATR ST. I. WITKIEWICZA - ZAKOPANE

MUSIC
HALL

JEAN-LUC LAGARCE

MUSIC-HALL

JEAN-LUC LAGARCE

MUSIC-HALL

Przekład: Joanna Warsza, Edward Wojtaszek

OBSADA:
DZIEWCZYNA – **DOROTA FICOŃ**
PIERWSZY BOY – **KRZYSZTOF NAJBOR**
DRUGI BOY – **KRZYSZTOF ŁAKOMIK**

Muzyka – **TOMASZ BAJERSKI**
Choreografia – **LESZEK BZDYL**
Scenografia – **DOROTA KOŁODYŃSKA**
Asystent Scenografa – JOLANTA SOLSKA

REŻYSERIA – **EDWARD WOJTASZEK**

Prapremiera polska – 27 sierpnia 2010 r.

Scena Atanazego Bazakbala

Spektakl zrealizowano przy pomocy finansowej
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Śmieszni? – Nieprawda. Oni tylko mają
pokazać , pokazują w sztuce, którą grają,
ludzkie przywary i ludzką niewolę
i niedołęstwo myśli i ułomność;
przyjmują na się maski, strój i dolę
żywą, a sądzi ich wasza przytomność.
Co w nich jest samych wad i duszy bole
i skazy – jaką pycha – jaką skromność,
jaką obłuda – jaką wzgarda, zazdrość, cnota,
jaką nienawiść, – niechęć i ochota,
to pokazują i z tego się myją
po skończonym spektaklu, gdy teatr skończony.
Co w nim udane, tym w teatrze żyją
i duch ich z rudy tej jest – oczyszczony.
To nie są błazny, – chociaż błaznów miano,
oklaskiem darząc, w oczy im rzucano, –
lecz ludzie, – których na to powołano,
by biorąc na się maskę i udanie,
mówili prawdy wiecznej przykazanie.
Na co stać kogo, tajemnic tych sięga;
wieczna w tym siła, groza i potęga.

Stanisław Wyspiański,
Studium o „Hamlecie", (fragment)

Jean-Luc Lagarce
urodził się w 1957 roku. W chwili przedwczesnej śmierci, w wieku 38 lat, znany był przede wszystkim jako aktor i reżyser. Wymieniany jest obecnie wśród klasyków współczesnej dramaturgii europejskiej i jest najczęściej grywanym autorem we Francji Dramaty Lagarce'a to intymny, kameralny teatr słowa. Intryga, ledwie zarysowana, jest pretekstem do poszukiwań w sferze języka – potocznego i literackiego, języka, który ma za zadanie najlepiej nazywać uczucia i dawać odpór brutalności świata zewnętrznego. Prostota wyrazu, głębia myśli, poetycki język, oryginalna Lagarce'owska składnia to cechy charakterystyczne dla jego pisarstwa. Teatr Lagarce'a to teatr małej codzienności, ale codzienności podniesionej do wymiaru uniwersalności, codzienności magicznej, którą Lagarce tworzy właśnie za pośrednictwem języka. Odnajdziemy w nim humor E. Ioneski, lekkość P. Marivaux, tragizm S. Becketta, drapieżność J. Geneta, ironię F. Kafki, przewrotność F. Wedekinda, naiwność J.Swifta.

Jean-Luc Lagarce w Teatrze Witkacego

Mówienie, mówienie i mówienie raz jeszcze, łaska spotkania, ale też dziwne, delikatne i bardzo osobiste - żeby nie powiedzieć osobliwe - poczucie humoru, niezwykła siła pochodząca ze słów zebranych w sposób wyszukany i staranny, nazywających sytuacje wydawałoby się proste i codzienne, niepewność, zabawa z czasem, sprawiająca, że nie jesteśmy pewni, czy teraz już było, czy dawniej dopiero będzie, zdania wtrącone w zdaniach już wtrąconych. Mówienie, które dzieje się w momencie rodzenia myśli i ulatuje w pozornie nieukształtowanych i chropowatych (a jednak jakże precyzyjnie zakomponowanych!) zlepkach słów. I miłość do teatru. Miłość zatroskana. Nie do tego łatwego, odnoszącego sukces. Ale do teatru będącego treścią życia, chorobą, pasją ludzi na teatr skazanych. Tak jawi mi się pisarstwo Jean-Luca Lagarce'a. A zwłaszcza „Music-hall". Teatralność tego tekstu nie jest wcale oczywista, jego forma nie narzuca bowiem automatycznie żadnego kształtu scenicznego.
I na tym polegało wyzwanie.

Dziękuję Teatrowi St. I. Witkiewicza, za odwagę, w podjęciu ryzyka pracy nad takim tekstem. Dziękuję Dorocie i Krzysztofom. Ta trójka współzałożycieli Teatru potrafiła pięknie wypełnić pustą scenę niebywałą aktorską obecnością. Dwadzieścia pięć lat ich wspólnej teatralnej drogi stanowiło bezcenny punkt startu do pracy nad tym jakże teatralnym tekstem.

Edward Wojtaszek

Burmistrz Miasta Zakopane
wspiera Teatr Witkacego

GRUPA TRIP
www.trip.pl

HOTEL
Belvedere
Resort & Spa

Dilmah

Na herbatę zaprasza DILMAH

Rok założenia · 1939
SPOŁEM
ZAKOPANE

SPOŁEM Darczyńcą Teatru Witkacego

INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Metropolitan

Teatr im. St. I. Witkiewicza w Zakopanem

UNIA
EUROPEJSKA

NA ŻYCIA SCENIE

Myśmy aktorzy na życia scenie
I wszyscy mamy rozdane role:
Jeden z koroną kroczy na czole,
Posłuch znajduje na swe skinienie.

Drugi łatane nosi odzienie,
Żyje nieznany, wśród tłumów w dole,
Trud ma w udziale, gorycze, bole,
I w nędzy wyda ostatnie tchnienie.

Lecz, królu, nie bądź dumny ze swej roli!
I tyś aktorem, i tyś w niewoli,
I słuchać musisz też reżysera.

A w piątym akcie z autora woli
Zarówno żebrak, jak król, umiera.
Kurtyna spada na znak suflera.

Stanisław Korab-Brzozowski

ZE ZBIORÓW
Instytutu Teatralnego